

תוכניות

פסטיבל המיסגדים

יום שישי הקרוב הוא יום חג למוסלמים. זהו היום בו חוגגים המאמינים את עלייתו של הנביא מוחמד לירושלים ולשמיים. לכבוד המאורע מכינה השנה התחנה הערבית של הטלוויזיה מיוחד, מיוחד, שיהיה בו בוודאי עניין גם לאלה שאינם להוטים אחרי התוכניות בערבית. יהיה זה כנס טלוויזיוני ראשון של זמרי המיסגדים בישראל ובשטחים המוחזקים, שיתחרו זה בזה בסילסולי הפילה ובשירת פסוקי קוראן. מסתבר שכמו בין להקות הקצב יש דירוג גם בין זמרי המיסגדים - והכוונה אינה למוזיקאים הקוראים למאמינים להתפלל, אלא לזמרי התפילות ממש.

אחת הלהקות המכובדות בתחום זה, להקת זמרי מיסגד מערכת המכפלה בחברון, רוו, סרבה תחילה להשתתף בתוכנית הדת הטלוויזיונית. היה זה גור אדין, המכונה אבו ג'יר, האחראי לתוכנית הדת בבית השידור הישראלי, ששיכנע

נית טלוויזיה דומה בחו"ל. התוכנית תופק ותונחה בידי עמוס אטינגר, מי שעשה אותה ברדיו ושעבר בימים אלה מבחן מסך מוצלח אצל במאי התוכנית שלמה גנון.

תוכנית שעדיין לא יודעים מה יהיו פניה היא תוכנית המיועדת לשידור בימי שישי בעשר בלילה ושתכונה בשם לא הכל עובר. היא מתכננת להביא תגובות על אירועי השבוע בפרספקטיבה של הור מור וסאטירה. צוות של שלושה, מרדכי קירשנבוים, יוסי גודארד ונקדימון רוגל, שתברו יחד להפיק את התוכנית עורכים בימים אלה מבחני מסך לשחקנים המיועדים להופיע בתוכנית זו. אבל בסך הכל לא תהיה מהפכה גדולה בלוח המישורים החדש. רוב החידושים, אם יהיו, יהיו בתחום הסרטים הקנויים מחו"ל.

טלוויזיה לימודית

בלי

פרות קדושות

נערה במיני חוטפת שפן מילד ובורחת

זמרי מיסגד אדיאקצה דת אינה פוליטיקה

אל בנין עוב. בבנין שני נערים שיכורים - לבן וכושני - רובצים בקיאם. הנער הלבן מבחין בנערה, ומתגרה מרגליה הלבנות והערומות. הוא רץ אחריה. אלי מות, נסיון אונס. הנערה צונחת מטה מגובה של עשרות מטרים, גויתה מתנדנדת על הקורות. הכושי מתעורר ובידו חצוצרה. הוא מנגן רקויאם לנערה המד. תה. המשרתה עוצרת דווקא אותו כחשוד העיקרי.

סרט זה, מנגינה עצובה בעיר גדולה, סרט הולנדי שזכה בפרס, תקרין הטלוויזיה הלימודית במסגרת הסידרה החדשה זו דעתי (24.10). המיועדת לטיפוח החוש האסתטי והביקורתי של הנוער. לאחר הסרט נערך ויכוח באולפן השיעור השלישי. הטלוויזיה הלימודית אינה חורשת מאלמות, מין וסמים משכרים. היא קוראת לילד בשמו. בניגוד לטלוויזיה הכללית הסובלת מאימפוטנטיות וחוסר אוניס רעיוני, הטלוויזיה הלימודית היא בעלת מעוף ויוזמה. זהו אחד המוסדות החיוביים ביותר שקמו במדינת ישראל. היא נותנת הזדמנות שווה לכל התלמידים, לזמן ולפני תוכניות לימוד חדישות ביותר, במחשבה ובהבלטת הפרטים הקטנים ביותר.

"לא נס קפה". אמר מנהל התחנה אריה שובל: "טלוויזיה אינה נס קפה, ששמים ממנו כפית בכוס ובוחשים". זוהי עבודת נמלים. אנחנו פועלים לפי תוכנית אב של חמש שנים". לקראת השנה החדשה יש לשוּבֵל בשורות: המסגרת מתרחבת לאקסטרים, לעולים חדשים (אול-פול), להכשרת מורים וזכאים ולהעשרה כללית ולא רק להוראה בבתי-הספר.

יעקב לורברבוים, מנהל התוכנית מספר: "ארבע שנים חולפות עד שתוכנית לימודים חדשה מתבשלת לשידור". השי-

נה תרוץ בפעם הראשונה שיטה חדישה של המפיקה-המורה אסתר פרידמן, לימוד אנגלית למתחילים, שתלווה בחור מר עזר, חוברות משחקים, סרטי טיפ ותיאטרון בובות. מדברים על שילוב רדיו-טלוויזיה בתחומים שונים. מדברים גם על אוניבסיטה טלוויזיונית. השנה קשורים לתחנה 1200 בתי-ספר ומספר התלמידים הצופים בתוכניותיה מגיע ל-250,000. זוהי אחריות עצומה.

אין טוב בלי רע. עובדות: הטלוויזיה מכוננת אל התלמיד הממוצע ולא למפגז או למחונן. הכל עשוי לפי תבנית אחת. קצב ההוראה אחיד. אי אפשר להאיט את הקצב עבור התלמיד החלש ואי אפשר למחר למצוץ התלמיד הטוב. מערכת השעות אחידה. ספרי הלימוד אחידים. אין אפשרות לדורשית עם התלמידים. אין תגובות ישירות של תלמידים.

יחידת המעקב, הש.ב. של התחנה, היא אחת היחידות החשובות ביותר של הטלוויזיה הלימודית. תפקידה לדווח על כל התגובות בממלכת האז הגדול. אלא שהאנשים העובדים בתחנה אינם מאובינים המשועבדים למיסוד ולפרות הקדור שות. השיעור הטלוויזיוני הוא רק חלק קטן במערכת השעורים. על כל רבע שעה שידור, יש עוד כמה שעות טובות של המורה בכיתה. מראיית תוכניות בלבד אי אפשר ללמוד.

יש לטלוויזיה הלימודית גם בעיות אחרות. הם זקוקים לאפיק שידור נוסף. חסרים להם טכנאים. אם טכנאי קול אחד חולה והשני יוצא למילואים אפשר לסגור את התחנה. המורים בכתות זקוקים לשפשוף. אריה שובל היה רוצה שמורי בתי-הספר יעבדו רק חמישה ימים בשבוע ואילו יום אחד בשבוע יוקדש להשתלמויות וללימוד חומר חדש. בעיות לא חסרות אבל התוצאות מרחיקות לכת אפילו בהשוואה בינלאומית.

מאחורי המסך

אהבה

במעגל סגור

נערת השנה של הטלוויזיה היא אותה דוגמנית אלמונית, שפניה התוכים לשנים בכחובת: פליחה תקלה! זה היה סימן ההיכר המובהק ביותר של הטלוויזיה הכללית בשנת תשל"א. איש השנה, לעזרת זאת, הוא אחד, שאינו מופיע כלל על המסך הקטן. זהו אריגון צוקרמן סמנכ"ל רשות השידור לענייני אמריקה. לות צוקרמן הוא מינהלן מצוין, השם אוכפו על כל עובדי רשות השידור. השכלתו הטלוויזיונית אפסית. האנשים הקטנים בטלוויזיה רואים בו דרקון גורא וסמל להשתלטות ההנהלה והביורוקרטיה על היצירה וההפקה. הם נלחמו נגדו בחוסר הצלחה מוחלט במשך כל שנת תשל"א. לכבוד השנה החדשה הוא קיבל פרס מהנהלה ונתמנה כסמנכ"ל לכל העניינים. בבית-היהלומים הדביקו לו מיד את השם: צוקרמנכ"ל. אגב, הוא משתייך למעגל של טלוויזיה, בלונדון. רק לפני שבוע השתתף במסיבה בביתו האנגלי של הסטודנט הממונה-לשעבר הג'י פלינפסקר. במסיבה זו חגגו גם המשתלם אריגון מוסנזון, ושתיים שחזרו בינתיים ארצה: אסתר ספר וצ'ריה רון, ראש עוזרי ההפקה. על זה שרים בירושלים: "כולם נוסעים ללונדון". בקרוב בצטרף אל הלונדונים בכלל ואל פינסקר בפרט מי שהיתה מזכירתו בעבר רות דור, שמילאה באחרונה את תפקיד ראש מחלקת סרטים קנויים. עתה זכה בתפקיד זה במיכרו צ'בי (צ'בה) גורן מי שהיה ראש יחידת ההגשה בטלוויזיה. את מקומו ממלאת אחת הנבחרות המוכשרות בטלוויזיה, דליה מור. שינוי פרסונאלי אחר, שיהווה אולי נקודת מפנה בתולדות הטלוויזיה בראשית שנת תשל"ב, עדיין נמצא בסיומ שלמה. בכתב המיניו של יצחק שמעוני, מנהל ה-תוכניות בעברית, נאמר, כי הוא יכהן בתפקידו עד ה-31 בדצמבר עם אפשרות הארכה. השמועות על עתידו מעסיקות כבר היום את עובדי הטלוויזיה. תגובת שמעוני: "השאלה היא באיזו מידה יתאפשר לי לטוסק בביצוע תוכניות לצד עבודת הניהול והפיקוח? אם לאו - אני מציעך עריכה והפקה? במלים פשוטות יותר: צחי מתכוון לאפשרות שהוא יהיה מפיק בטלוויזיה ולא מנהל. ועוד שינוי פרסונאלי קטן שהיה צורך לבשר

קריינית מזור חבר חדש

עליו כבר מוזמן: כשהחבר לו עמדה דליה מזור להינשא אמר: "אני או הטלוויזיה" - היא בחרה בטלוויזיה ובחבר חדש, יאיר אחייאלין, שהוא עורך סרטים בכיר בבנין ולא איש מחוץ לטלוויזיה. זוהי דוגמא נפלאה לאהבה במעגל סגור.

תהיך

קובה - אמנות ומהפכה (יום ג' 14/9, 20.20) סרט תיעודי המציג את האמנויות בקובה המהפכנית של פידל קאסטרו, בשיחות עם משוררים, סופרים ובמאי קולנוע ותיאטרון. הפקה - ה' ב.בי.טי.

מרט השבוע (יום ד' 15/9, 20.35) האדם הבודד - מערכון על אקדוחן מקצועי השב לביתו אחרי 14 שנות נדודים ומגלה שרעייתו מתה ואילו בנו שונא אותו שנאת מוות. משתתפים: ג'ק פאלאנס ואנטוני פרקינס.

רמברנדט (יום ה' 16/9, 20.20) מן הסידרה אמנים מהפכניים של סיר קנט קלרק.

רשות הבידור (יום ה' 16/9, 20.50) ביאניהן - להקת המחול של ה' סטודנטים מהפיליפינים הקוצרת הצלחות בישראל זה כמה שנים.

עלייתו של מוחמד (יום ו' 17/9, 18.45) 40 זמרי המיסגדים: אל-אקצה בירושלים, מערת המכפלה בחברון ומיסגד עכו בתכנית דתית לרגל חג עליית חו של מוחמד לירושלים ולשמים. מפיץ - גור אדין. במאי - יצחק גורן.

סרט קולנועי (יום ו' 17/9, 21.30) המחבר על הריין, סרטו של אנרי כאן ייאט על שבויי מלחמה צרפתיים השבים לביתם בתום מלחמת העולם השנייה. בי השתתפות שרל אונאבור.

מכתב פורט (שבת, 18/9, 21.20) אחרי שנה של הפסקה - שידור ראשון של משחקי הכדורגל בליגה הלאומית המתחילים בשבת זו. לרגל ראשיהשנה, המצפה הפתוח לצופי תוכנית זו.

שנה טובה (יום א' 19/9, 20.35) קריאה, מוסיקה ופיסול לכבוד החג בהשיתתפות גדעון זינגר, הנה רוט, אילי גורן ליצקי, שמואל רודנסקי, נועם שריף ונינט דינר.

קונצרט (יום א' 19/9, 21.00) קונצרט לכינור ולתזמורת מספר ארבע ברה מז'ור 218 ברשימת קישל.

יומן השנה (יום א' 19/9, 21.25) סרט תעודתי בשם: זו השנה שהיתה - דפים מן הלוח העברי, שהפיק וערך אלי ניטן על ידי חיבור קטעים מסרטי חדשות השנה וסיכומים של מומחים בבעיות פנים והמרחב.

ניחותי חציר (יום א' 19/9, 22.25) בידור של קיבוצים שצולם לטלוויזיה בעקבות מופע רדיו. משתתפים: מירי פליקס, משרי, נובי משה, נחום, שלישיית דרך הגב מקיבוץ מגידו, שלישיית המעפיל, להקת כפר סולד, צמד מי הוא מי, הגבעטרון ואחרים. צילמו בשדות המשקים יעקב ספורטה וטיבי סלומון. במאי-מפיק: שלמה גנון.